

خبر

دستورویژه رئیس قوه قضائیه برای به حداقل رساندن تشریفات و هزینه‌ها

● پایگاه اطلاع‌رسانی قوه قضائیه: با توجه به تأکیدات مؤکد حجت‌الاسلام‌والمسلمین محسنی‌اذه‌ای مبنی بر مدیریت هزینه‌ها و صرفه‌جویی در مصارف در همه دستگاه‌ها به‌ویژه دستگاه قضائی، رئیس عدلیه طی دستوری خطاب به «مرکز رسانه قوه قضائیه»، «اداره کل تشریفات» و «یکان حفاظت قوه قضائیه»، بر لزوم تقلیل و به‌حداقل‌رساندن هزینه‌ها و تشریفات در برنامه‌های مربوط به رئیس قوه قضائیه تصریح کرد.

بر همین اساس، رئیس دستگاه قضا مجموعه‌های فوق‌الذکر را مکلف کرد تا در اقدامات و برنامه‌های خود ضمن تلاش برای بازدهی مناسب، نسبت به تقلیل و کاهش محسوس مخارج و هزینه‌های خود اقدام کنند.

رئیس عدلیه در جلسه شورای عالی قوه قضائیه با اشاره به مشکلات اقتصادی کشور که بخشی از آن ناشی از تحریم‌ها و بخش دیگر به دلیل سوءمدیریت‌ها بوده، تصریح کرد: امروز قوه قضائیه، مجلس و دولت برخی امور را پرهزینه اداره می‌کنند که باید این نحوه مدیریت اصلاح شود؛ این یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است که باید به خاطر برخی تنگناهای طرز کار خود را اصلاح کنیم و مدیریت ما نسبت به سال‌های گذشته متفاوت شود.

رئیس دستگاه قضا، به ذکر نمونه‌هایی در این خصوص پرداخت و گفت: اگر مسئولی چهار سال پیش برای حفاظت و تشریفات، محل سکونت و یا دفتر کار خود هزینه‌های مضاعفی داشت، باید این رویکرد تغییر کند و دیگر شاهد «برج‌ها» نباشیم؛ اگر تاکنون در یک دستگاهی ۱۰ دستگاه خودرو استفاده می‌شد و امکان آن است که یک خودرو را به شش خودرو کارها بگیری شود، باید هزینه‌هایی که برای ساختمان‌ها و تشریفات و تشکیلات می‌شود کاهش یابد.

وی در همین راستا خطاب به مرکز رسانه قوه قضائیه، اداره کل تشریفات و یکان حفاظت تأکید کرد تا جای ممکن هزینه‌ها و تشریفات را در برنامه‌های رئیس قوه قضائیه کم کرده و به حداقل ممکن برسانند.

بر همین اساس، سفر اخیر حجت‌الاسلام‌والمسلمین محسنی‌اذه‌ای به استان اصفهان بدون انجام هرگونه تشریفات مرسوم صورت گرفت، به گونه‌ای که رئیس دستگاه قضا بدون همراهی اعضای شورای عالی قوه قضائیه و حتی رئیس و مسئولین حوزه ریاست با یک پرواز عمومی به اصفهان عزیمت کرد و بنا بر دستور رئیس قوه قضائیه در فرودگاه اصفهان نیز استقبال‌های متداولی که از مقامات عالی‌رتبه صورت می‌گیرد، انجام نگرفت.
گفتنی است با توجه به دستور اخیر حجت‌الاسلام‌والمسلمین محسنی‌اذه‌ای جهت مدیریت و کاهش هزینه‌ها در دستگاه قضائی، زین پس سفرهای رئیس قوه قضائیه حتی‌الامکان بدون اِعمال پروتکل‌های مرسوم در زمینه‌های حفاظت، رسانه و تشریفات صورت خواهد گرفت.

مدیر روابط عمومی دادستانی کل کشور: فضای مجازی به حکم عقل و شرع باید ساماندهی شود

● ایسنا، به نقل از دادستانی کل کشور: حجت‌الاسلام محسن هاشمی درخصوص آسیب‌های فضای مجازی و هشدارهای متعدد و دغدغه‌های دادستان کل کشور به مسئولان امر درخصوص مدیریت صحیح این فضا اظهار داشت: بر اساس برخی گزارشات، پرونده‌های مرتبط با فضای مجازی حجم قابل‌توجهی پیدا کرده و این پرونده‌ها در حال افزایش است. درحالی‌که اگر به هشدارها توجه و نغایت لازم می‌شد و مراقبت‌های لازم اعمال می‌شد، از وقوع بسیاری از جرائم پیشگیری به عمل می‌آمد. هاشمی اظهار کرد: دادستان محترم کل کشور هم با توجه به مسئولیت مهم خود در جایگاه مدعی‌العمومی، درخصوص مسئله فضای مجازی و مدیریت این فضا اندام هشدار داده و یادآوری کرده‌اند که فضای مجازی کنونی کشور از نظارت کافی و جامع برخوردار نبوده و برخی افراد به صورت افشارگسیخته علیه دین و آرمان‌های انقلابی در حال جولان‌دادن هستند و منشأ بخش قابل‌توجهی از این پرونده‌های وارده به دستگاه قضائی صفا را بستر فضای مجازی است.

مسئول دفتر دادستان کل کشور افزود: عده‌ای از روی ناآگاهی و برخی هم متأسفانه مغرضانه در تلاش هستند هشدارهای دادستان محترم کل را صفا به مسدودسازی، فیلتر و محدودکردن این فضا قلمداد کنند، این در حالی است که مسائل قضائی مجازی مربوط به یک یاد و برنامه خاص شبکه اجتماعی نیست، بلکه منظور ضابطه‌مندشدن و سالم‌سازی این فضا است که از مطالبات رهبر معظم انقلاب و در حقیقت تبدیل تهدیدها به فرصت‌های طلایی در جهت خدمت به مردم عزیز کشورمان است.

سیدمحسن هاشمی به مسئله قمار و شرط‌بندی در فضای مجازی هم اشاره کرد و گفت: برای مثال در سال‌های اخیر به علت عدم مدیریت صحیح، شاهد کلاهبرداری گسترده از هم‌وطنان در فضای مجازی و فریب مردم به‌ویژه نوجوانان و جوانان عزیز در قمارخانه‌های آنلاین هستیم که از آن‌سوی مرزها طراحی و اجرا می‌شود.

شرق: در پی چاپ گزارش «لایحه‌ای برای پنهان‌کاری» در تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۲۰ مرکز اطلاع‌رسانی، روابط‌عمومی و امور بین‌الملل سازمان برنامه و بودجه کشور جوابیه‌ای برای روزنامه «شرق» فرستاد که به صورت کامل منتشر می‌شود:

راه بهبود شاخص‌های اقتصادی استفاده از سرمایه‌های مردم است. بی‌اعتمادی ایجادشده در هشت سال گذشته موجب رشد سرمایه‌گذاری‌های غیرمولد شده است.

به گزارش مرکز اطلاع‌رسانی، روابط‌عمومی و امور بین‌الملل سازمان برنامه و بودجه کشور، در گزارش روزنامه شرق با دو عنوان «لایحه‌ای برای پنهان‌کاری» و «برخی از نمایندگان درک درستی از لایحه مشارکت عمومی خصوصی ندارند» مطالب متناقضی به چشم می‌خورد که شایسته است چنانچه شبهه‌ای در تهیه مقررات یا عملکرد دستگاه‌ها برای اشخاص متصور است، موضوع ابتدا از طریق دستگاه مذکور پیگیری شود تا فضای عمومی جامعه تحت تأثیر القانات غلط قرار نگیرد لذا به‌منظور توسعه فرهنگ مشارکت عمومی و خصوصی و تئور افکار عمومی اهم مطالب در پاسخ به شبهات ایجادشده ذکر می‌شود: حدود ۳۰ سال است که دولت می‌کوشد به سازوکار استفاده از سرمایه‌های بخش خصوصی سامان بخشد، مشخصاً ۱۰ سال پیش با شروع فشارهای اقتصادی و رشد بی‌رویه طرح‌های زیرساختی و مطالبات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی، دولت برای جلوگیری از تفرق دیدگاه‌ها و سامان‌بخشی به قوانین و مقررات حاکم و موجود بر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در زیرساخت‌های عمومی کشور، آغاز به تدوین لایحه مشارکت عمومی و خصوصی نمود.

لیکن لایحه مشارکت عمومی خصوصی پا روی منافع عده قلیلی که متأسفانه تریبون را می‌خرند و در دست می‌گیرند تا کسب‌وکارشان از رونق نیفتد، گذاشته است. تا منافع‌شان برنگردد و از هیچ تلاشی فروگذار نخواهند بود. لذا غوغاسالاری را جایگزین مجالس کارشناسی می‌کنند و تریبون‌ها هم بدون آنکه از کنه ماجرا باخبر باشند، متأسفانه عامل فرار سرمایه و عدم مشارکت بخش خصوصی می‌شوند.

در مقاله مزبور برای تشویش اذهان عمومی این‌گونه القا شده است که واگذاری بزرگ‌ترین پروژه کشور از سطح مصوبات قوه مقننه به سطح مصوبات هیئت وزیران تقلیل خواهد یافت، اما سؤال اینجاست مگر تا به امروز فرایند قرارداده‌ا و پروژه‌های کشور در مجلس شورای اسلامی به تصویب می‌رسید که قرار است از این پس در هیئت وزیران به تصویب

سیاست

سیاست

واکنش سازمان برنامه و بودجه کشور به یک گزارش

برسد و مگر هیئت وزیران فرصت بررسی هزاران قرارداد و پروژه را دارد که بخواهد چنین مسئولیتی را به دوش بکشد. متأسفانه کارشناسانی که خود را پژوهشگر مقررات معاملات بخش عمومی معرفی می‌کنند، از حداقل اطلاعات لازم از مقررات کشور برخوردار نیستند و ظاهراً نمی‌دانند فرایند مناقصه و مزایده و انتخاب طرف قرارداد توسط ارکان مشخصی در دستگاه اجرایی به انجام می‌رسد و ارتباطی به دولت و مجلس شورای اسلامی ندارد.

دغدغه برخی از منتقدان به لایحه مذکور به جهت احتمال سوءاستفاده و رانت و فساد را باید از دو منظر مورد بررسی قرار داد. نگاه قابل احترام اول توجه به دغدغه‌ها و نگرانی‌های ورود بخش خصوصی و عدم توجه به منافع بخش عمومی در پروژه‌ها است که لازم است در لایحه و آیین‌نامه‌های مربوط و ضوابط و چارچوب‌های تدوین‌شده در انتخاب سرمایه‌گذار و شکل‌گیری قرارداد و نظارت بر اجرای آن مورد توجه قرار گیرد؛ اما نگاه دوم برخی از منتقدان به جهت عدم شناخت کافی از مشارکت عمومی و خصوصی است که آن را به‌مثابه خصوصی‌سازی تلقی کرده و نگرانی و چالش‌های مربوطه را برای مشارکت عمومی خصوصی برمی‌شمارند که لازم است برای این دسته از منتقدین با فرهنگ‌سازی و روشنگری موضوع تبیین و شفاف شود، تا از جوسازی و غوغاسالاری رسانه‌ای جلوگیری به عمل آید.

در بخشی دیگر از مقاله انتقادی به لایحه با اشاره به اینکه برخی از نمایندگان درک درستی از لایحه مشارکت ندارند، به لایحه و نمایندگان محترم مجلس تاخته‌اند، لیکن ظاهراً منتقدانی که مخالف سرمایه‌گذاری بخش عمومی و خصوصی بی‌اطلاع هستند، از مفهوم مشارکت بخش عمومی به‌مثابه خرید کالا برای بخش عمومی می‌پندارند. هم‌اکنون به جهت عدم تصویب قانون جامع برای مزایادات دولتی به‌ناچار از قوانین قبلی ازجمله قانون آیین‌نامه معاملات دولتی مصوب ۱۳۴۹ و برخی مقررات دیگر استفاده می‌شود. در موضوع معاملات مشارکت عمومی و خصوصی که عموماً تلفیقی از مناقصه و مزایده بوده یا بعضاً دولت زمان ساخت و مدت‌زمان دوره بهره‌برداری از پروژه را به رقابت می‌گذارد، قانون جامعی در این حوزه نداریم و دولت برای انجام تکلیف مقرر در ماه ۸۹ قانون محاسبات عمومی، لایحه مشارکت عمومی و خصوصی را به مجلس محترم ارائه نموده است، لذا قانون برگزاری مناقصات برای مناقضات و آیین‌نامه معاملات دولتی در بحث

تهران دیروز با بیان اینکه جایگاه و پیگیری‌های سمن‌ها، گزارشگران فساد و سوت‌زنان مبنای شرعی و قانونی دارد، گفت: اگر گروه‌های مطالبه‌گر واقعا به‌طور هدفمند، سازماندهی شده و پیگیر پای کار باشند و درعین‌حال از حمایت‌های قانونی برخوردار باشند، می‌توانند در عرصه پیشگیری بسیار اثرگذار عمل کنند. القاصی‌مهر تأکید کرد: زمانی که جریان فسادِی در یک نهاد و دستگاه شکل می‌گیرد و به وجود می‌آید، انتظار جامعه این است که فردی که خیانت کرده و به بیت‌المال دست‌درازی کرده، نسبت به اقدامات خود پاسخ‌گو باشد.

وی گفت: گروه‌های مطالبه‌گر در بطن و بدنه جامعه قرار دارند و در فضای کسب‌وکار و دادوستد جامعه و مردم هستند؛ به همین دلیل ممکن است بیشتر با آسیب‌ها و مسائل مختلف مواجه شوند. بنابراین جایگاه و پیگیری‌های سمن‌ها، گزارشگران فساد و سوت‌زنان مبنای شرعی و قانونی دارد و جایگاه آنها بر این مناسبت که همه در جامعه‌ای جریان فسادخیزی رسانه‌ای نشود، به آن زندگی که در آن زندگی می‌کنیم، مسئول هستیم.

حمایت دستگاه قضا از سوت‌زنی بارها مطرح شده و حتی غلامحسین اسماعیلی درباره حمایت دستگاه مجلس و وزرا برای استخدام نزدیکانشان عقیده داریم که برای مبارزه با فساد، عزمی همگانی لازم است و گزارش‌های مردمی و سازمان‌های مردم‌نهاد بستری مناسب برای شناسایی مفاسد و برخورد با آنهاست».

وی توضیح داده است: «اصحاب رسانه و سوت‌زنان یک مسئله جدی است؛ زیرا سوت‌زنی در سامانه، نتیجه و گزارش عینی ندارد و ناچاراً افشاکری همچنان مطابق ذات فسادستیزی در فضای رسانه‌ای و شبکه‌های اجتماعی مجازی انجام می‌شود تا برخورد با مفسدان به شکلی ملموس و عینی قابل‌رویت باشد و به شعار و وعده ختم نشود.

در همین رابطه، رئیس کل دادگستری استان تهران دیروز با بیان اینکه جایگاه و پیگیری‌های سمن‌ها، گزارشگران فساد و سوت‌زنان مبنای شرعی و قانونی دارد، گفت: اگر گروه‌های مطالبه‌گر واقعا به‌طور هدفمند، سازماندهی شده و پیگیر پای کار باشند و درعین‌حال از حمایت‌های قانونی برخوردار باشند، می‌توانند در عرصه پیشگیری بسیار اثرگذار عمل کنند. القاصی‌مهر تأکید کرد: زمانی که جریان فسادِی در یک نهاد و دستگاه شکل می‌گیرد و به وجود می‌آید، انتظار جامعه این است که فردی که خیانت کرده و به بیت‌المال دست‌درازی کرده، نسبت به اقدامات خود پاسخ‌گو باشد.

وی گفت: گروه‌های مطالبه‌گر در بطن و بدنه جامعه قرار دارند و در فضای کسب‌وکار و دادوستد جامعه و مردم هستند؛ به همین دلیل ممکن است بیشتر با آسیب‌ها و مسائل مختلف مواجه شوند. بنابراین جایگاه و پیگیری‌های سمن‌ها، گزارشگران فساد و سوت‌زنان مبنای شرعی و قانونی دارد و جایگاه آنها بر این مناسبت که همه در جامعه‌ای جریان فسادخیزی رسانه‌ای نشود، به آن زندگی که در آن زندگی می‌کنیم، مسئول هستیم.

مزایادات برای خریدوفروش کالا و خدمت کاربرد خود را داشته و لایحه مشارکت عمومی و خصوصی به منظور سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در یک فرایند رقابتی با رویکرد تلفیق مناقصه و مزایده دارای ظرفیت جدیدی منطق بر قانون محاسبات عمومی است. در لایحه تصریح شده است که باید فرایند انتخاب سرمایه‌گذار به صورت رقابتی و شفاف باشد و فرایند قرارداد، نظارت بر حسن اجرای پروژه، تضمین و استانداردهای قابل اعمال پروژه متناسب با موضوع مورد بحث در آیین‌نامه‌های دولت یا دستورالعمل‌های مربوط در چارچوب نظام فنی و اجرایی کشور تهیه و ابلاغ خواهد شد. لذا پیش‌دآوری قبل از تهیه ضوابط و مقررات به جهت عدم شناخت از مقررات موضوعه توسط منتقدین صورت می‌گیرد. شایان ذکر است در پی شکایت مؤسسه دیده‌بان شفافیت و عدالت مبنی بر مغایرت برخی از بندهای دستورالعمل شرایط واگذاری طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای جدید، نیمه‌تمام، تکمیل شده و آماده بهره‌برداری به بخش غیردولتی مصوب شورای اقتصاد موضوع ماده (۲۷) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم‌بخشی از مقررات مالی دولت (۲)، هیئت تخصصی اداری و امور عمومی دیوان عدالت اداری طی دادنامه ۱۰۸۷۴-۹۰۶۰۱-۹۹۷۰۰۹۹۷۰۰ مورخ ۱۴۰۰/۷/۴ رای به رد شکایت را صادر نمود و دستورالعمل موضوع ماده (۲۷) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم‌بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب شورای اقتصاد را در چارچوب قوانین و مقررات موضوعه دانست.

اکنون که مجلس محترم شورای اسلامی با برگزاری جلسات مکرر و کار کارشناسی با اصلاحاتی کارآمد بر لایحه دولت، به پیش‌نویسی جامع، کارآمد و علقانی برای تصویب دست یافته است، آن‌که آمال و آرزوها و رویاهای خود را در برافردته می‌بینند؛ چاره‌ای ندارند زن استفاده از فضای تهمت و افترا، علاوه بر ایجاد فضای متشنج، نظرات اشخاصی را ملک سرکوب لایحه دولت قرار داده‌اند.

در پایان با توجه به بررسی لایحه مشارکت عمومی و خصوصی در کمیسیون‌های مرتبط مجلس شورای اسلامی، دریافت پیشنهادهای سازنده کارشناسی می‌تواند در جهت جذب سرمایه‌گذاری و مشارکت بخش خصوصی در اجرا و بهره‌برداری از پروژه‌ها مثرم واقع گردد. بدیهی است مسئولیت توقف این سیاست کلان کشور یعنی استفاده از توان‌بخش خصوصی و مردمی‌کردن اقتصاد به دوش آنانی است که بدون داشتن اطلاع از جزئیات، با بیان کلیات سعی در اجرای مনوبات خود دارند.

در پایان با توجه به بررسی لایحه مشارکت عمومی و خصوصی در کمیسیون‌های مرتبط مجلس شورای اسلامی، دریافت پیشنهادهای سازنده کارشناسی می‌تواند در جهت جذب سرمایه‌گذاری و مشارکت بخش خصوصی در اجرا و بهره‌برداری از پروژه‌ها مثرم واقع گردد. بدیهی است مسئولیت توقف این سیاست کلان کشور یعنی استفاده از توان‌بخش خصوصی و مردمی‌کردن اقتصاد به دوش آنانی است که بدون داشتن اطلاع از جزئیات، با بیان کلیات سعی در اجرای مনوبات خود دارند.

قانونی حمایت از خبرنگاران افشاگر فساد گذاشت. محمدصالح نقره‌کار، کارشناس مسائل حقوقی نیز درباره قوانین حامی خبرنگاران و کنشگران مدنی شفافیت در برخی از کشورها معتقد است: «نظام حقوقی توسعه‌یافته در جهت ایجاد تسهیلات برای کنشگران حوزه شفافیت و مبارزه با فساد تدابیر قضائی موجه سازنده‌ای را پیش‌بینی کرده است تا به این اعتبار، فردی که برای خیر عمومی تلاش می‌کند و در مسیر مبارزه با فساد، ایجاد شفافیت، اصلاح نظام اداری، اصلاح نظام ساختاری یا هنجاری اهتمام می‌ورزد، در پناه حمایت‌های قانونی قرار بگیرد».

این حقوق‌دان ادامه داد: «به همین واسطه، عبارتی در این نظام‌های حقوقی توسعه‌یافته خلق کردند به‌عنوان سوت‌زن ذیل چتر حمایت (چتر حمایتی سوت‌زن) که معنای حقوقی آن این است که کنشگر مدنی حوزه شفافیت ازجمله خبرنگار یا هر کنشگر دیگری که یک خطا یا فساد عمومی را افشا می‌کند، باید ذیل چتر قانون و حمایت‌های قانونی، اقدامات تأمینی و حمایتی بر او مترتب باشد.

این اقدامات تأمینی و حمایتی گاه حتی مستوجب تشویق هم هست؛ به این معنا که گاهی کسی که فساد یا معامله خلاف قانونی را در نظام دولتی و عمومی افشا می‌کند، مورد حمایت مالی مرجع عمومی هم قرار می‌گیرد. کسی که فسادِی را افشا می‌کند، تشویق هم می‌شود. بنابراین در دنیا به این اجماع علمی و عقلی رسیده‌اند که از کنشگر مدنی حوزه شفافیت دفاع کنند». این وکیل دادگستری درباره شرایط قانونی موجود در کشور برای فعالان این حوزه هم گفت: «در نظام حقوقی و داخلی ما از فرمان هشت‌ماده‌ای رهبری تا مجموعه دلالت‌هایی که اصل سوم قانون اساسی دارد و سازوکار مبارزه با فساد که در اصل سوم قید شده است، در اصل هشتم قانون اساسی به اعتبار امر به معروف و نهی از منکر، ضرورت‌های مبارزه با فساد که در سند چشم‌انداز ۲۰ساله و تمامی نظام هنجاری ما مورد تأکید و توجه قرار گرفته است، دلالت بر این دارد که مبارزه با فساد باید به تمهید جدی سامانه حکمرانی و قضاوتی ما مورد توجه قرار گیرد».

حمایت از افشاگران فساد در حالی مطرح می‌شود که همچنان شاهد عدم قانون دسترسی آزاد به اطلاعات هستیم و سازمان‌ها، نهادها و حتی خود مجلس ن به شفافیت ن‌داده‌اند. دامنه نمرمانگی تا جایی گسترش یافته که امروز مشخص نیست فیش حقوق نمایندگان مجلس بالاخره محرمانه است یا انتشار آن بلامانع خواهد بود. در چنین فضای بسته و گریزان از شفافیت، با یک مُهر محرمانه بر سربرگ حتی یک نامه اداری، هر نوع افشاکری ممکن است جرم تلقی شود و تبعات امنیتی و قضائی در پی داشته باشد. بنابراین بایدندی بوده که قید محرمانه با اسناد و مدارک درجه‌بندی‌شده و دوری از بسط آن به هرآنچه که افشایش مدرکی برای اثبات تخلف، تبانی و فساد باشد، اولین گام در جهت حمایت از سوت‌زنان است. تن‌دادن به اجرای قانون جریان آزاد اطلاعات، یک الزام عملی در این مسیر خواهد بود که با قانون‌گذاری برای حمایت از افشاگران فساد تکمیل خواهد شد.

ادامه از صفحه اول

الگوی اسلامی–ایرانی پیشرفت

نه آنکه تأیید رهبری ملاک کار نباشد؛ بلکه ایشان هر امر مشابهی را به قانون‌گذاری منوط کرده‌اند؛ بنابراین تدوین الگوی اسلامی – ایرانی پیشرفت باید قبل از تأیید مقام ولایت به‌صورت قانون از مجلس شورای اسلامی بگذرد و در حقیقت این کار در بدو امر نیز ربطی به شورای تشخیص مصلحت ندارد. چهارم آنکه به چه دلیل الگویی که بنیان پیشرفت کشور در آینده خواهد بود، از نظرات مردم و جمیع فرهیختگان کشور مخفی نگه داشته شود و فقط جمع خاصی آن را تدوین کنند و از آن مطلع باشند. اگر قائل به شفافیت امور هستیم، چرا آن را به اقتراح عمومی نگاریم و نظرات علاقه‌مندان را نخواهیم. مطمئناً علاقه‌مندان فراوانی از میان دانش‌آموختگان و فرهیختگان در کشور وجود دارند که به آینده کشور امیدوار هستند و می‌توانند اعلام نظر کنند. ممکن است مسئول این شورا بگوید نظرخواهی کرده‌ایم. باید گفت نظرخواهی از برخی افراد دستچین‌شده نمی‌تواند مطلوب برای آینده‌کنشور قرار گیرد. پنجم آنکه آقای مصباحی‌مقدم که علاوه بر تحصیلات حوزوی درخورتوجه و تسلط بر علوم اسلامی خوشبختانه به زیور علم اقتصاد هم مزین هستند، چندی پیش گفتند که در ۳۵ سال گذشته الگوی توسعه نداشتیم. خوب است شورای تدوین الگو از ایشان سؤال کند که الگوی اسلامی چگونه برای ایشان مجهول است؛ درحالی‌که ۱۰ سال قبل شورا الگوی اسلامی را داشته و براساس آن حرکت می‌کند و الگوی اسلامی – ایرانی را تدوین کرده است. این سؤال بسیار سؤالی کلیدی است و می‌تواند مقصود از الگو را از یک عالم اسلامی مسلط بر اقتصاد کشور بخواند و ببیند مفهوم الگو در ذهن ایشان با آنچه شورا تدوین کرده است، چه اندازه مغایرت دارد. ششم آنکه الگوی پیشرفت با هر شکلی که تدوین شده باشد، باید بتواند در جهان امروز و در مقابل توسعه‌گری دیگر کشورها توان هم‌اوردی داشته باشد. برای تدوین این الگو مدت ۱۰ سال است که مطالعه و بررسی شده و ده‌ها اندیشکده برای آن ایجاد شده است. کارِ این کل کشور چند نفر از نتیجه این ۱۰ سال کار آگاه هستند. آیا نباید پایه‌های آن که الگوهای اسلامی و ایرانی و آگاهی به امر توسعه و پیشرفت جهان در آینده است به مردم، سازمان برنامه و بودجه و مجلس شورای اسلامی اعلام می‌شد تا همگان از این امر مهم آگاه شوند. مطالب فوق را به‌عنوان مقدمه تلقی کنیم.

آنچه برای کشور ما مفید است و ما را به پیشرفت می‌رساند، جملات مطمئن، عبارات پرسجع و قافیه، بیانات کلی قابل‌تأویل و غیرقابل ادراک و تصور، آن هم از سوی جماعتی که خشت روی خشت نگذاشته‌اند و شاهد هیچ پیشرفتی نبوده‌اند، نیست. اینها سراب و نشانه‌دادن تصویر مر به‌جای کلمه مار است. ۴۳ سال پیش در مقدمه قانون اساسی و در اصل قانون اساسی راه پیشرفت نشان داده شده است و در قالب زیباترین جملات و عبارات پرمحتوا اصول‌کنشورداری و پیشرفت بیان شده است. پس از آن اهمال کرده‌ایم و به‌صورت جد الگوها را طراحی نکرده‌ایم. اگر عملی و ساده بیندیشیم و البته نه ساده‌لوحانه، الگوهای زیر را باید طراحی کنیم و در جهت آن پیشرفت کنیم. و نه آنکه چند صفحه جمله‌بندی زیبا و چند بعدی را به‌عنوان الگوی پیشرفت مطرح کنیم. راستی آیا اندیشیده‌ایم که الگو امر ثابتی است و آیا پیشرفت الگوبردار است. پیشرفت یک امر جوهری است و اندیشه راهبر آن است. بگذاریم، اگر الگو می‌خواهیم تدوین کنیم، باید در حقیقت، دستور کار باشد. موارد زیر برای مثال ذکر می‌شود.

– الگوی مسکن برای جامعه ما چه باید باشد و مهم‌تر از آن الگوی معماری و شهرسازی کدام است. – الگوی مصرف برای جامعه انقلابی چه باید باشد. الگوی مصرف آب، برق، گاز و تغذیه. – الگوی بهداشت و پزشکی برای مردم کدام است؟ – الگوی حمل‌ونقل بین‌شهری و درون‌شهری چه باید باشد. – الگوی روستاها و روستانشینی چه باید باشد. – الگوی کشت و زرع و روش تکاملی و پیشرفت آن. – الگوی تولید صنعتی و جوهر پیشرفت آن. – الگوی تعلیم و تربیت و روش‌های تکاملی آن. و دیگر الگوهایی که به کار مردم بیاید. ممکن است گفته شود اینها مرحله بعدی است. باید گفت قانون اساسی ما همه آنچه را باید گفته شود، تذکر داده است و اکنون موقع تعویق و موکول به بعد نیست که تعویق به محال خواهد بود. اگر الگو می‌خواهیم طراحی کنیم، در متن زندگی مردم این الگو را طراحی کنیم؛ والا کارمان همچنان چانه‌زنی و توسل به کلام بیهوده است.

خبر

سختگوی دولت:

نامه مخالفت با رتبه‌بندی معلمان جعلی است

● ایسنا: در پی انتشار تصویر نامه‌ای منسوب به رئیس‌جمهوری در فضای مجازی که در آن با طرح رتبه‌بندی معلمان مخالفت شده است، سخنگوی دولت این نامه را جعلی خواند. علی بهادری جهرمی در حساب کاربری خود در توئیتر نوشت: «نامه منتشرشده در خصوص مخالفت با طرح رتبه‌بندی معلمان جعلی است»..